

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119431582
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6119431582.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcov: 1/ I.. I. S.Č., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G. Ú. XXXX/XX, H., 2/ I.. L. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XXX/XX, H., obaja zastúpení WISE3, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Kalinčiakova 33A proti žalovanému: Y. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XXX/XX, W., zastúpený JUDr. Eva Klemová, advokátka so sídlom v Pezinku, M. R. Štefánika 1, o zaplatenie 3 280,- eur, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Pezínok zo dňa 26. novembra 2020 č. k. 4Csp 23/2020-200 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný má proti žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa od žalovaného domáhali zaplatenia sumy 3.280 eur titulom zmluvnej pokuty vyplývajúcej zo zmluvy o dielo a žalovanému priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo žaloby skutkovo odôvodnenej tvrdením, že žalobcovia v postavení objednávateľov uzatvorili so žalovaným, podnikajúcim pod obchodným menom Y. Q. Y. - V., v postavení zhotoviteľa, dňa 20.5.2017 zmluvu o dielo, predmetom ktorej boli stavebné a stolárske práce, špecifikované v dokumentácii, ktorá tvorí prílohu č. 1 žaloby. Dielo malo byť podľa čl. V. zmluvy žalovaným zhotovené a žalobcom odovzdané najneskôr do 31.7.2017. Dielo bolo fakticky zhotovené a žalobcom odovzdané až dňa 15.10.2017. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojej povinnosti 76 dní (od 1.8.2017 do 15.10.2017), že omeškanie potvrdil sám žalovaný, ako vyplýva zo žalovaným podpísaného dokladu dňa 12.10.2017 a následne ani 13.10.2017 neboli vady diela odstránené natoľko, aby bol byt obývateľný. V zmysle ustanovenia čl. VII. bod 1. zmluvy: „V prípade omeškania zhotoviteľa so splnením záväzku je povinný zaplatiť objednávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 30,- eur za každý deň omeškania; tým nie je dotknuté právo na náhradu vzniknutej škody v dôsledku omeškania zhotoviteľa“ a v zmysle ustanovenia čl. VII. bod 3. zmluvy: „Za nesplnenie povinností je zhotoviteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 1 000,- eur. Uplatnením zmluvnej pokuty nie je dotknuté právo objednávateľa na náhradu škody ani na odstúpenie od zmluvy.“ Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splnením svojich povinností, vyplývajúcich mu zo zmluvy, listom zo dňa 21.3.2019, doručeným žalovanému dňa 27.3.2019, si uplatnili u žalovaného okrem iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 3 280,- eur. Žalovaný zmluvnú pokutu neuhradil. Za prostriedky procesného útoku v žalobe označili: zmluva o dielo, komunikácia, výzvy výzva, pričom k návrhu na upomínacie konanie pripojili tieto listinné dôkazy: zmluva o dielo zo dňa 20.5.2017, Príloha č. 1, Príloha č. 4 (cenový výmer prác a nábytkov, pôdorys bytu, Príloha č. 5 - obrazová časť dvere, Príloha č. 6 - obrazová časť nábytok, záznam z 12.10.2017

ručne písany žalovaným, emailová komunikácia zo 14.9.2017, list žalobcov zo dňa 21.3.2019 s prílohou) rozpis častí diela s uvedením popisu vád, s uplatnením toho ktorého nároku a jeho výšky, doručenka.

3. Proti platobnému rozkazu, vydanému v upomínacom konaní pod sp. zn. 13Up/1674/2019 dňa 3.12.2019, ktorý bol spolu s návrhom (žalobou) a s prílohami doručený žalovanému dňa 30.12.2019, podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, odpor s nasledovným odôvodnením: V uzatvorenej zmluve o dielo nie sú žiadne stolárske a stavebné práce špecifikované. V jej čl. II. je predmet zmluvy definovaný neurčito, nasledovne: „Zhotoviteľ je povinný zhotoviť pre objednávateľa dielo, ktoré pozostáva z nasledovných položiek: Súčasťou zmluvy je dokumentácia a podrobný rozpis prác na stavebné a stolárske práce (viď všetky prílohy k tejto zmluve). Podrobný rozpis jednotlivých položiek je obsahom priloženej dokumentácie, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a je pre obe zmluvné strany záväzná“. Prílohu č. 2 tvoria listiny, podpísané iba z jeho strany, napr. Príloha č. 1 (s rozpisom jednotlivých stavebných a stolárskych prác v rámci rozpočtu, úkonov mimo rozpočet, rozsahom stolárskych prác, rozpisom vecí, ktoré mali zabezpečiť žalobcovia), Príloha č. 4 (cenový výmer prác a nábytkov), Príloha č. 5 (obrazová príloha časť dvere), príloha č. 6 (obrazová príloha časť nábytok) (ďalej len „listiny“). Listiny nie sú opatrené podpisom žalobcov, nevyplýva z nich, že sú prílohami a súčasťou zmluvy a preto nepreukazujú existenciu dohody zmluvných strán o rozsahu a obsahu diela podľa čl. II. zmluvy. Zo zmluvy samotnej nevyplýva dohoda o podstatnej náležitosti písomnej zmluvy o dielo strán o rozsahu a obsahu diela, ktoré malo byť predmetom zmluvy a ktoré malo byť zhotoviteľom zhotovené/odovzdané do 31.7.2017 a žalobcovia existenciu takejto dohody nepreukázali. Z uvedeného dôvodu zmluva nevznikla, v súvislosti s ňou nemohol byť v omeškaní 76 dní a zo zmluvy vyplývajúca zmluvná pokuta, špecifikovaná v čl. VII., nie je spôsobilá vyvolať akékoľvek právne následky. Zmluvná pokuta nevznikla, keďže sa nedohodli na jej podstatnej náležitosti - charakteristike diela (označení predmetu diela a jeho rozsahu). Na rozdiel od žalobcov tvrdí, že medzi žalobcami a ním vznikol zmluvný vzťah na základe ústnej zmluvy o dielo a jej podstatné náležitosti vyplývajú z listín, majúcich podľa § 632 Obč. zák. právnu silu písomného potvrdenia o prevzatí objednávky žalobcov na zhotovenie diela, ktoré nebude zhotovené na počkanie. Samotní žalobcovia v žalobe konštatujú, že dielo im bolo fakticky odovzdané 15.10.2017, z čoho vyplýva, že si záväzky, vyplývajúce z listín, voči žalobcom splnil. Ak by aj súd dospel k názoru, že na zmluvný vzťah je možné/potrebné aplikovať ustanovenia písomnej zmluvy, odovzdanie diela dňa 15.10.2017 bolo spôsobené omeškaním žalobcov, ktoré vylučuje vznik jeho omeškania zo zhotovením/odovzdaním diela a vznik nároku žalobcov na zmluvnú pokutu. Vo vzťahu k nároku na zmluvnú pokutu podľa čl. VII. bod 1. zmluvy, žalobcovia netvrdili jeho omeškanie s plnením jednotlivých záväzkov, vyplývajúcich z ich zmluvného vzťahu a žiadne nároky si titulom jeho omeškania s ich splnením neuplatnili. Pretože v čl. VII. bod 1. zmluvy (ani v inom ustanovení zmluvy) nebola dohodnutá zmluvná pokuta za omeškanie so splnením jeho povinnosti zhotoviť/odovzdať dielo do 31.10.2017. má za to, že v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za 76 dňové omeškanie (vo výške 2 280,- eur) so splnením povinnosti zhotoviť/odovzdať dielo žalobcom do 31.10.2017, je žaloba nedôvodná a navrhuje ju zamietnuť. Podľa čl. VII. bod 3. zmluvy mal žalobcom vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v paušálnej výške 1 000,- eur v prípade nespĺnenia povinnosti. Takáto dohoda o zmluvnej pokute je neurčitá, pretože z nej nie je možné zistiť, akú povinnosť zmluvná pokuta zabezpečuje a preto je podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. neplatná a nespôsobilá vyvolať právne následky - vznik práva žalobcov na zaplatenie zmluvnej pokuty a jeho povinnosti zaplatiť ju.. Nárok žalobcov je v tejto časti nepreukázaný (ak by súd vyhodnotil túto časť zmluvy za platnú), pretože zo žaloby nie je zistiteľné, za nespĺnenie ktorej jeho konkrétnej povinnosti si žalobcovia tento nárok podľa tohto ustanovenia zmluvy uplatňujú. Aj v tejto časti žiadal žalobu zamietnuť. V odpore žalovaný označil za prostriedky procesnej obrany výsluch svedkov (P. Bednárík, M. Fraňo, M. Štrba, V. Noskovič, I. Procházka, P. Augustín) na preukázanie omeškania zo strany žalobcov.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním skutkovo ustálil, že žalovaný je oprávnený na výkon podnikateľskej činnosti pod obchodným menom Y. Q. Y. - V., V.: XX XXX XXX, od 4.8.2014. Od 1.9.2018 do 1.9.2021 má pozastavenú činnosť. Dňa 20.5.2017 uzavreli žalobcovia, ako objednávateľa, so žalovaným, ako zhotoviteľom, podnikajúcim v tom čase pod obchodným I. Y. Q. - Y. V., písomnú zmluvu o dielo podľa § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa doslovného obsahu čl. I. zmluvy (predmet zmluvy): „Zmluvné strany sa dohodli, že zhotoviteľ zhotoví pre objednávateľa a následne mu odovzdá dielo v zmysle ustanovenia článku II. tejto zmluvy a objednávateľ zaplatí za zhotovenie diela cenu v zmysle ustanovenia článku IV. tejto zmluvy“. Podľa doslovného obsahu čl. II. zmluvy (predmet diela): „Zhotoviteľ je povinný zhotoviť pre objednávateľa dielo, ktoré pozostáva z nasledovných položiek: Súčasťou zmluvy je dokumentácia a podrobný rozpis prác na stavebné a stolárske práce (viď všetky

prílohy k tejto zmluve). Podrobný popis jednotlivých položiek je obsahom priloženej dokumentácie, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a je pre obe zmluvné strany záväzná“. Podľa čl. II. zmluvy (miesto plnenia) sa za miesto plnenia v zmysle tejto zmluvy považuje miesto, kam má byť dielo privezené, umiestnené alebo osadené (montáž diela), ktorým miestom plnenia je G. Ú.. V čl. IV. (cena za dielo) sa zmluvné strany dohodli v bode 1. na cenu za dielo vo výške 22 896,- eur, v bode 2. na spôsobe jej úhrady (v 4 platbách). Bod 3 čl. IV. zmluvy obsahoval znenie: „Všetky ceny za nábytky, teda všetky stolárske práce a výrobky majú nemennú cenu bez následného navyšovania a cena stanovená v prílohách v zmluve vo výške 13 406,- eur je nemenná a pevná. Táto suma obsahuje (kuchynskú linku, botník v predsieni, šatník v predsieni v nike, šatníkovú skriňu v predsieni, šatník v spálni, komodu v spálni)“. Bod 4 čl. IV. obsahoval znenie: „cena za stavebné práce vo výške 9 490,- eur je pevná a nemenná. Jej zmena a prípadné navýšenie môže vzniknúť iba v prípade nečakaných skrytých závad, resp. nečakaných alebo dodatočných požiadaviek majiteľa. Cena predstavuje sumu za kompletnú stavebnú časť podľa príloh k zmluve a predstavuje prípravu bytu na riadne užívanie majiteľom.“. V čl. V. bod 1. (termín plnenia) sa zmluvné strany dohodli na zhotovení diela zhotoviteľom najneskôr do konca 7. mesiaca 2017, vrátane privezenia, umiestnenia, osadenia v mieste plnenia, ktorý deň sa považuje za prevzatie. V článku VI. zmluvy (odstúpenie od zmluvy a zrušenie zmluvy) zmluvné strany dohodli viaceré práva a povinnosti v súvislosti s „prekročením“ ceny diela alebo termínu zhotovenia/dodania diela, v súvislosti s odstúpením od zmluvy objednávateľom alebo zhotoviteľom, v súvislosti s uplatnením nárokov zo zodpovednosti za vady diela. Čl. VII. (zmluvná pokuta) bod 1. znie: „V prípade omeškania zhotoviteľa s plnením záväzku je povinný zhotoviteľ zaplatiť objednávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 30,- eur za každý deň omeškania. Tým nie je dotknuté právo objednávateľa na náhradu vzniknutej škody v dôsledku omeškania zhotoviteľa.“ Čl. VII. (zmluvná pokuta) bod 2. znie: „V prípade omeškania objednávateľa so zaplatením zvyšnej časti ceny diela je objednávateľ povinný zaplatiť zhotoviteľovi zmluvnú pokutu vo výške 30,- eur za každý deň omeškania. Tým nie je dotknuté právo zhotoviteľa na náhradu vzniknutej škody v dôsledku omeškania objednávateľa.“ Čl. VII. (zmluvná pokuta) bod 3. znie: „Za nesplnenie povinnosti je zhotoviteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu 1 000,- eur. Uplatnením zmluvnej pokuty nie je dotknuté právo objednávateľa na náhradu škody ani na odstúpenie od zmluvy.“

5. Ako Príloha č. 1, opatrená pečiatkou podniku žalovaného a jeho podpisom, s dátumom 20.5.2017, označená ako „Práca a materiál dodaný realizátorom stavby + to čo zabezpečuje majiteľ bytu je v zátvorke. toto všetko za cenu 9 4290,- eur + revízia a nadstavenie okien (120,- eur) + ak by sa dával radiátor podlahový v kuchyni (radiátor 300 - 400,- eur + práca grátis)“ obsahovala položky 1. až 27. (búracie práce, murárske práce, elektroinštalačné práce, vodoinštalačné práce a ďalšie), bez bližšej identifikácie množstva, kvality a pod., „úkony mimo rozpočtu 9 490,- eur položky 1. až 12., nábytky položky 1. až 4. avšak vo väčšom rozsahu, než uvedené stolárske práce a materiál v bode 3 čl. IV. zmluvy o dielo (naviac dvere s kľučkami, kovaním, zárubňami, drevená podlaha s pokládkou a povrchovou úpravou), zoznam položiek 1. až 23. s označením „majiteľ si musí zabezpečiť nasledovné (ja zabezpečujem len montáž)“.

6. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že z ďalšieho listinného dôkazu, pripojeného k žalobe, opatreného pečiatkou podniku žalovaného a jeho podpisom, s dátumom 20.5.2017, nie je jednoznačne zrejmé, či išlo len o predbežnú kalkuláciu stavebných prác v sume 9 490,- eur, nakoľko dokument obsahuje rukou len stručne opísané položky, bez bližšej identifikácie množstva, bližšieho opisu (napr. voda nová, odpad nový, plyn nový - preložiť, revízia, projekt, stierkovanie, maľovanie - všetko na bielo...). Uviedol, že príloha č. 4, označená ako „cenový výmer prác a nábytkov“, opatrená pečiatkou podniku žalovaného a jeho podpisom, s dátumom 20.5.2017, znie na sumu 34 419,86 eur, príloha č. 5, označená ako „obrazová príloha časť dvere“, opatrená pečiatkou podniku žalovaného a jeho podpisom, s dátumom 20.5.2017, obsahuje fotodokumentáciu dverových otvorov s poznámkami zrejme zhotoviteľa, príloha č. 6, označená ako „obrazová príloha časť nábytkov“, opatrená pečiatkou podniku žalovaného a jeho podpisom, s dátumom 20.5.2017, obsahuje nákresy zrejme žalovaného, ako zhotoviteľa, komody, botníkov a šatníkov. Podľa emailovej komunikácie medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 15.5.2017, žalobkyňa oznamovala žalovanému, že si jeho zmluvu prešli, konštatovala, že tam žiadna ochrana pre nich ako objednávateľov nie je, nie je uvedené, že sa cena nebude meniť/navyšovať, pripomenovala znenie príloh, počty a množstvá, konštatovala, že „celé je to strašne chaotické a neprehľadné a práve takto to nechceli, že ani povyškrávané veci tam už byť nemali, celkovo sa už v tom strácajú“ s tým, že „tento zlepenec podpísať nemôžu“. Konštatoval, že podľa ručne písaného zrejme žalovaným záznamu zo dňa 12.10.2017, obsahom listiny ktorej je výpočet doplatku ceny (3 236,- eur), žalovaný zrejme oznamoval, že ak sa práce dňa 12.10.2017 nestihnú, bude pokračovať 13.10.2017, kým „to nedokončia“.

Listom zo dňa 21.3.2019, doručeným žalovanému dňa 27.3.2019, žalobcovia, prostredníctvom právneho zástupcu, uplatnili u žalovaného reklamáciu väd (odstrániteľných s nárokom na ich odstránenie v primeranej lehote alternatívne na zľavu z ceny diela a neodstrániteľných s nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia), nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty (vo výške, uplatnenej v tomto konaní) a nárok na náhradu škody - za ubytovanie za dobu omeškania.

7. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní súdu prvej inštancie predniesol, že ak by aj bola zmluva o dielo neurčitá a teda neplatná, túto neplatnosť zaviniť úmyselne žalovaný tak ako v mnohých iných prípadoch, pričom predložil konverzáciu k podnikateľskej činnosti žalovaného anonymných osôb na facebooku. Na podanej žalobe zotrval aj po prednese predbežného právneho názoru súdu prvej inštancie a ďalšie dôkazy v potrebnom smere neprodukoval. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní zotrval na obrane žalovaného o neplatnom/neurčitom dojednaní zmluvnej pokuty a neplatnosti písomnej zmluvy o dielo z dôvodu absencie špecifikácie predmetu diela.

8. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 631 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 632 OZ, § 633 ods. 1 OZ, § 544 ods. 1, 2 OZ, § 34 OZ, § 35 ods. 1, 2, 3 OZ, § 37 ods. 1 OZ, § 46 ods. 1, 2 OZ a so zreteľom na čl. 2 ods. 1, 2 a 3 CSP.

9. Právne dôvodil, že právny úkon je nezrozumiteľný, ak jeho obsah je vyjadrený tak nejasne, že ani pomocou výkladu v zmysle § 35 ods. 2 a 3 OZ nemožno ustáliť, čo sa ním chcelo vyjadriť. Právny úkon je neurčitý, keď síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky, spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu, nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 a 3 OZ. V prípade právneho úkonu, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti ustanovená písomná forma (§ 40 OZ), musí byť určitosť a zrozumiteľnosť prejavu vôle daná obsahom listiny a teda musí byť poznateľná z jej textu. Pre absolútnu neplatnosť právnych úkonov podľa platnej právnej úpravy mal za charakteristické, že nastáva priamo zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc) a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offa). Absolútna neplatnosť zároveň vylučuje možnosť ratihabície či konvalidácie vadného právneho úkonu, nepremičuje sa a bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovolať každý, pretože táto neplatnosť pôsobí voči všetkým (erga omnes). Absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa môže dovolávať dokonca aj ten, kto ju sám spôsobil.

10. Uviedol, že „Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. V konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy, preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu“ (rozsudok NS SR sp. zn. 3M Cdo 6/2010 zo dňa 22.9.2010).

11. Vysvetlil, že podľa ustálenej právnej teórie a súdnej praxe je sporové konanie ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať (§ 132 ods. 1 CSP). Uvedené ustanovenie stanovuje teda aj dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu, zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú

i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť týchto skutkových tvrdení. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží teda na tej strane sporu, ktorá z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Strana sporu, ktorý tvrdí určitú negatívnu skutočnosť, nenesie ohľadne tejto skutočnosti dôkazné bremeno; pri popretí tohto tvrdenia protistranou táto sama ponese dôkazné bremeno ohľadne svojho pozitívneho tvrdenia.

12. Poukázal na právny názor vyjadrený v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 142/2018 zo dňa 12.7.2018, použiteľný z hľadiska výkladu ne/platnosti zmluvy o dielo podľa OZ pokiaľ ide o podstatné náležitosti zmluvy a vyvolanie právnych účinkov: „Základným východiskom k ústavne konformnému výkladu zmlúv je uprednostnenie takého výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred interpretáciou, ktorá neplatnosť zmluvy zakladá, za situácie, ak v konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci reálne prichádzajú do úvahy oba výklady, t. j. záver o neplatnosti zmluvy by mal predstavovať výnimku, nie pravidlo. Podľa ústavného súdu je v rozpore s princípom právneho štátu taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačný prístup, uprednostňujúci výklad, vedúci k neplatnosti zmluvy, pred výkladom v prospech jej platnosti (podobne pozri nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1783/11 z 23. apríla 2013). Vzhľadom na to, že Obchodný zákonník nestanovuje obligatórne písomnú formu zmluvy o dielo, je zodpovednosťou zmluvných strán (subjektov obchodnoprávneho vzťahu), či sa slobodne rozhodnú pre ústnu formu zmluvy alebo písomnú formu zmluvy, pričom v tejto súvislosti musia znášať riziko dôkaznej núdze v prípadnom spore, ak sa rozhodli pre formu ústnu, alebo pre písomnú úpravu len niektorých aspektov ich zmluvného vzťahu. K platnosti ústnej zmluvy totiž postačujú zhodné prejavy vôle zmluvných strán ohľadom podstatných náležitostí zmluvy, ktoré nemusia byť „zachytené“ objektívne poznateľným spôsobom pre tretie strany. S tým spojená dôkazná núdza ide však na ťarchu strán sporu. Ak sa podarí vôľu účastníkov v procese hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu zmluvy. Z vonkajších okolností spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu preto treba hľadiť hlavne na vôľu, ako aj na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následné konanie účastníkov po podpise zmluvy. V zmysle úpravy Obchodného zákonníka dostatočné vymedzenie predmetu diela patrí k základným náležitostiam zmluvy o dielo (ďalšími náležitosťami je označenie zmluvných strán - zhotoviteľa a objednávateľa, a určenie odmeny za vykonanie diela). Vôľa objednávateľa uzavrieť zmluvu s nešpecifikovaným riešením diela (predmetom) nie je spôsobilá založiť účinky zhodného prejavu vôle pre nedostatok esenciálnej náležitosti zmluvy o dielo, keďže predmet diela nebol určený jednoznačne ani pri predzmluvných rokovaniach, ani v písomnej zmluve, pričom ani z následného správania objednávateľa nemožno ustáliť, že by považoval namontované dielo za zhotovené riadne podľa zmluvy, teda v zhode s jeho vôľou a predstavou o predmete plnenia“. Tiež dal do pozornosti, že „Zmluvná pokuta je jedným z právnych prostriedkov, slúžiacim na zabezpečenie zmluvnej povinnosti. Právna úprava, obsiahnutá v ustanovení § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka, vyžaduje pre platné dojednanie zmluvnej pokuty, okrem písomnej formy, vymedzenie zmluvnej povinnosti, ktorá má byť takto zabezpečená a jednoznačnú dohodu o výške zmluvnej pokuty, resp. spôsobu jej určenia“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obdo/11/2008, zo dňa 11.12.2008).

13. Zhrnul, že žalobcovia v žalobe skutkovo vymedzili požadovaný nárok na zaplatenie sumy 3 280,- eur, ako nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorý mal byť so žalovaným dojednaný v písomne uzatvorenej dňa 20.5.2017 zmluve o dielo, v článku VII. body 1. a 3. Obrana žalovaného spočívala predovšetkým v tvrdení, že zmluvná pokuta z jeho strany v prospech žalobcov nebola dojednaná platne (určite a zrozumiteľne), že samotná písomná zmluva o dielo, ktorej súčasťou je dohoda o zmluvnej pokute, je neplatná pre absenciu podstatnej náležitosti - špecifikácie predmetu diela (neurčitost' jeho vymedzenia) a v prípade odkazu v zmluve o dielo na Prílohy, ako neoddeliteľné súčasť zmluvy, tieto nie sú opatrené podpismi žalobcov, ako objednávateľov. V konečnom rade obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že k omeškaniu so zhotovením diela došlo z dôvodov na strane žalobcov, ako objednávateľov (v prípade nároku na zaplatenie sumy 2 280,- eur a neunesenie bremena tvrdenia žalobcami čo do

porušenia zmluvnej povinnosti, keďže zmluva obsahovala viacero záväzkov zhotoviteľa, v nadväznosti aj na namietanú neplatnosť zmluvy o dielo ako celku v prípade nároku na zaplatenie sumy 1 000,- eur).

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, z hľadiska výkladu ne/platnosti zmluvy o dielo, prihliadajúc aj na právny názor ÚS SR, že nebolo možné, pokiaľ ide o podstatné náležitosti zmluvy o dielo a vyvolanie jej právnych účinkov, uprednostniť výklad, zakladajúci jej platnosť a to aj napriek tomu, že na strane objednávateľa vystupovali žalobcovia ako spotrebitelia. V danom prípade, hoci bola zmluva o dielo a jej Prílohy vyhotovené vopred žalovaným, ako zhotoviteľom (dodávateľom), nebola zhotovená ako vopred pripravená formulárová zmluva, do obsahu ktorej by žalobcovia nemohli zasiahnuť a vyjednať pre seba priaznivejšie zmluvné podmienky, práve naopak, ako preukázal žalovaný v konaní emailovou komunikáciou zo dňa 15.5.2017, žalobcovia návrh zmluvy o dielo, ako aj jej Prílohy, mali k dispozícii a mali časový priestor na jej doplnenie, prípadne zmenu a túto sami aj iniciovali a napriek tomu ju v znení, ako bola v konaní nimi predložená, podpísali, avšak iba zmluvu samotnú. Písomne uzatvorenú zmluvu o dielo dňa 20.5.2017 neposúdil ako platne dojednanú a to pre absenciu základnej/podstatnej náležitosti zmluvy o dielo, ktorou je dostatočne určité a zrozumiteľné vymedzenie predmetu diela. Pokiaľ písomná zmluva o dielo v čl. II. (predmet diela čo do jeho špecifikácie) odkazuje na „všetky Prílohy“ a „priloženú dokumentáciu“, ako neoddeliteľné súčasť zmluvy o dielo, potom aj tieto súčasť zmluvy o dielo, ak mala byť zmluva uzavretá platne, mali byť oboma zmluvnými stranami signované (nie len žalovaným, ako zhotoviteľom, ale aj žalobcami, ako objednávateľmi). Navyiac dospel k záveru, že aj keby tieto súčasť zmluvy boli opatrené podpismi žalobcov, ako objednávateľov, nebolo by možné považovať zmluvu o dielo pre ten istý nedostatok za platne uzatvorenú, nakoľko aj tieto obsahovali v podstate len veľmi všeobecné pomenovanie prác a materiálov, bez špecifikácie ich množstva, akosti (okrem bielej farby omietok). Za zmätočné a chaotické ich v podstate označila aj samotná žalobkyňa v emaily zo dňa 15.5.2017. Za situácie, že zmluva o dielo nebola platne uzatvorená, keď zaujal právny názor, že išlo o absolútnu neplatnosť zmluvy podľa § 37 ods. 1, § 40 ods. 1 OZ, na ktorú súd prihliada z úradnej povinnosti, teda bez potreby jej namietania procesnou stranou, nebol podľa súdu prvej inštancie daný základ pre vznik nároku na zaplatenie požadovanej zmluvnej pokuty žalobcami od žalovaného, nakoľko hoci bola dostatočne určite dojednaná výška zmluvných pokút, nebola platne dojednaná zmluvná povinnosť, ktorá mala byť zmluvnými pokutami zabezpečená (neexistencia platne dohodnutej zmluvnej povinnosti) zmluvných povinností, zabezpečených zmluvnou pokutou. V tomto smere argumentáciu žalobcov, že zabezpečovaná povinnosť (záväzok zhotoviť dielo riadne a včas) vyplývala žalovanému zo zákona (§ 633 ods. 1 OZ), posúdil ako nenáležitú, nakoľko okrem určenia výšky zmluvnej pokuty, alebo spôsobu jej určenia, podstatnou náležitosťou platnej písomnej dohody o zmluvnej pokute je riadne, jednoznačne a zrozumiteľne uvedená zmluvná povinnosť, na zabezpečenie ktorej má byť zmluvná pokuta dohodnutá pre prípad jej porušenia, v tomto prípade žalovaným, na základe čoho by žalobcom platne vznikol nárok na zaplatenie zmluvných pokút. Uviedol, že absolútnu neplatnosť dojednaní o zmluvnej pokute v zmysle § 37 ods. 1 OZ nemohli žalobcovia (a v konečnom dôsledku ani žalovaný) dodatočne v konaní konvalidovať dôkazom, majúcim preukázať, ako bola/nebola povinnosť realizovať zhotovenie diela následne žalobcom ne/vykonaná, prípadne preukazovať žalovaným tvrdené omeškanie z dôvodov na strane žalobcov. Nakoľko teda žalobcovia v konaní neunesli dôkazné bremeno tvrdenia o existencii ich platného právneho nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty/zmluvných pokút, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

15. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1,2 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaného v konaní (pomer úspechu 100%).

16. Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobcovia v celom rozsahu odvolanie, dôvodiac, že a) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), b) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí taktiež prihliadal na právny názor ÚS SR vyjadrený v náleze sp. zn. IV. ÚS 142/2018 zo dňa 12.07.2018 (ďalej len „Nález“). Mali za to, že predmetný Nález, na ktorý súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí prihliadal, je absolútne neaplikovateľný na posúdenie toho, či Zmluva o dielo uzatvorená medzi žalovaným a žalobcami je platná alebo nie. Tento nález totiž vychádza zo zmluvy o dielo uzatvorenej medzi zmluvnými stranami podľa ustanovení Obchodného zákonníka, a preto, aj s ohľadom na ochranu spotrebiteľa, v ktorého postavení sa žalobcovia nachádzajú, nie je možné na takýto právny vzťah vyplývajúci z daného Nálezu prihliadať. Pripomenuli, že sa podaným návrhom domáhali v

upomínacom konaní zaplataenia sumy 3.280,00 eur titulom zmluvnej pokuty a nahradenia trov konania. Svoj návrh žalobcovia odôvodnili tým, že ako objednávateelia uzatvorili so žalovaným ako zhotoviteľom zmluvu o dielo zo dňa 20.05.2017, predmetom ktorej boli stavebné a stolárske práce špecifikované v dokumentácii, ktorá tvorila prílohy k zmluve o dielo (ďalej len „Zmluva o dielo“). Dielo malo byť podľa Zmluvy o dielo žalovaným zhotovené a odovzdané najneskôr dňa 31.07.2017, pričom však toto dielo bolo žalobcom odovzdané až dňa 15.10.2017. Žalovaný sa tak dostal do omeškania so splnením svojej povinnosti 76 dní. V zmysle ustanovenia čl. VII. Bod 1 Zmluvy o dielo: „V prípade omeškania zhotoviteľa so splnením záväzku je povinný zaplatiť objednávateľovi zmluvnú pokutu vo výške 30,00 eur za každý deň omeškania; tým nie je dotknuté právo na náhradu vzniknutej škody v dôsledku omeškania zhotoviteľa.“ V zmysle ustanovenia čl. VII bod 3. Zmluvy o dielo: „Za nesplnenie povinností je zhotoviteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 1.000,00 eur. Uplatnením zmluvnej pokuty nie je dotknuté právo objednávateľa na náhradu škody ani na odstúpenie od zmluvy.“ Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní Platobný rozkaz zo dňa 03.12.2019, spis. zn. 13Up/1674/2019 (ďalej len „Platobný rozkaz“). Proti Platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s odôvodnením, že v Zmluve o dielo nie sú špecifikované žiadne stolárske a stavebné práce. V čl. II Zmluvy o dielo je predmet zmluvy definovaný neurčito. Žalovaný v podanom odpore taktiež tvrdil, že zo zmluvy samotnej nevyplýva dohoda o podstatnej náležitosti písomnej zmluvy o dielo - o rozsahu a obsahu diela, ktoré malo byť predmetom zmluvy. Z uvedeného dôvodu zmluva nevznikla a preto žalovaný nemohol byť v omeškaní s odovzdaním diela. Žalovaný ďalej v odpore tvrdil, že medzi ním a žalobcami vznikol zmluvný vzťah na základe ústnej zmluvy o dielo a jej podstatné náležitosti vyplývajú z listín, majúcich podľa § 632 OZ právnu silu písomného potvrdenia o prevzatí objednávky na zhotovenie diela. Okresný súd Banská Bystrica predmetný Platobný rozkaz zrušil a právna vec bola postúpená na konanie Okresnému súdu Pezinok. Mali za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nesprávne právne posúdil predmetnú právnu vec a tiež za to, že Zmluva o dielo je platná. Nemali za zrejmé, z akého dôvodu žalovaný predkladal žalobcom na podpis návrh Zmluvy o dielo, keď následne vo svojich vyjadreniach počas súdneho konania tvrdil, že medzi žalobcami a žalovaným vznikol zmluvný vzťah na základe ústnej zmluvy o dielo a jej podstatné náležitosti vyplývajú z listín, majúcich podľa § 632 OZ právnu silu písomného potvrdenia o prevzatí objednávky. Návrh Zmluvy o dielo s jej obsahom, predložil žalovaný žalobcom, ktorí tento návrh akceptovali svojimi podpismi na zmluve. Označili za nepochopiteľné a absurdné, z akého dôvodu žalovaný uzatváral so žalobcami Zmluvu o dielo, keď túto od počiatku nemal v úmysle považovať za riadne uzavretú. Uviedli, že Zmluva o dielo bola medzi žalobcami a žalovaným riadne uzatvorená a bol v nej teda dohodou zmluvných strán riadne dohodnutý aj inštitút zmluvnej pokuty ako sankcie za porušenie povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o dielo. Žalovaný neodovzdal dielo žalobcom v termíne určenom v článku V. Zmluvy o dielo, a teda najneskôr do 31.07.2017. Nakoľko k odovzdaniu diela do tohto termínu nedošlo, žalobcovia si uplatnili nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty v súlade s čl. VII. Zmluvy o dielo. Tento nárok si žalobcovia uplatnili jednak doručením predžalobnej výzvy žalovanému zo dňa 21.03.2019, ako aj podaním predmetnej žaloby. Žalobcovia si uplatnili nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty titulom porušenia povinnosti žalovaného s odovzdaním diela do lehoty dohodnutej v Zmluve o dielo. Zmluvná pokuta bola v čl. VII. Zmluvy o dielo dohodnutá (okrem iného) za omeškание zhotoviteľa s plnením záväzku. Záväzkom a povinnosťou žalovaného bolo okrem iného aj odovzdanie diela žalobcom v lehote najneskôr do 31.07.2017, k čomu však nedošlo a dielo bolo žalobcom fakticky odovzdané až 15.10.2017, čo žalovaný sám potvrdzuje aj v odpore. Týmto konaním žalovaného došlo k omeškaniu žalovaného s plnením jeho záväzku, čím žalobcom vznikol nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty v zmysle ustanovenia čl. VII. Zmluvy o dielo. Na okraj uviedli, že žalobcovia si na Okresnom súde uplatnili voči žalovanému taktiež nárok na náhradu škody, ktorá vznikla žalobcom v súvislosti s porušením povinností žalovaného vyplývajúcich mu zo Zmluvy o dielo. Toto konanie bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod spis. zn. 11Up/1674/2019. Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.12.2019, spis. zn. 11Up/1674/2019 bol žalovaný zaviazaný na úhradu sumy 992,87 eur titulom náhrady škody, ktorá žalobcom vznikla porušením povinností žalovaného vyplývajúcich mu zo Zmluvy o dielo. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 01.01.2020. Žalovaný splnil celú svoju povinnosť uhradiť žalobcom celú sumu priznanú im predmetným platobným rozkazom. Z tohto správania/konania žalovaného je zrejmé, že nespochybňuje porušenie svojej povinnosti zo Zmluvy o dielo a teda ani platnosť samotnej Zmluvy o dielo. Žalovaný voči predmetnému platobnému rozkazu neuplatnil žiadne námietky a dokonca svoju povinnosť vyplývajúcu mu z platobného rozkazu riadne a v celom rozsahu žalobcom splnil. Tvrdenie žalovaného počas súdneho konania, že voči predmetnému platobnému rozkazu neuplatnil z dôvodu, že nestihol lehotu na podanie odporu, považovali za absolútne irelevantnú vzhľadom na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“, a teda „práva patria bdelym“, ktorí

svoje procesné práva uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (rozhodnutie NS SR, spis. zn. 5SŽf 65/2011). V zmysle tejto zásady nemožno na daný argument žalovaného prihliadať a tento nemôže byť na škodu žalobcom. Na základe vyššie uvedeného mali za absurdné a nelogické, priam schizofrenické, aby na jednej strane žalovaný potvrdil porušenie Zmluvy o dielo a uhradil škodu žalobcom vzniknutú titulom tohto porušenia a na druhej strane tvrdil, že tá istá Zmluva o dielo je neplatná/nevznikla a nezaväzuje ho k úhrade riadne písomne dohodnutej zmluvnej pokuty. Vytkli súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia s týmto absolútne nezaoberal a na predmetnú skutočnosť žiadnym spôsobom neprihliadal. Taktiež uviedli, že si u žalovaného uplatnili reklamáciu väd a nároky z väd diela. Na tieto nároky vyplývajúce zo Zmluvy o dielo žalovaný reflektoval a vady diela odstraňoval, pričom žiadnym spôsobom ani raz nespochybnil platnosť Zmluvy o dielo, z ktorej predmetné nároky žalobcov vychádzali. To podľa nich znamená, že obe strany sporu považovali Zmluvu o dielo za platnú v celom rozsahu so všetkými jej náležitosťami, čo vyvodili aj z komunikácie žalobcov so žalovaným. Mali preto za to, že predmet diela bol zmluvnými stranami nesporným spôsobom dojednaný a bol im preukázateľne známy. Žalovaný po uzatvorení Zmluvy o dielo toto dielo zhotovoval bez akéhokoľvek spochybnenia jeho dostatočnej špecifikácie, a teda predmet diela bol aj pre samotného žalovaného vyjadrený určite a zrozumiteľne. To, že špecifikácia predmetu Zmluvy o dielo, bola prílohou tejto Zmluvy, ktorá však táto príloha tvorila neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o dielo a obe zmluvné strany ňou boli viazané (tak, ako to vyplýva zo samotného znenia ustanovenia Zmluvy), absolútne nemôže predstavovať dôvod neplatnosti Zmluvy o dielo. V zmysle vyššie uvedeného mali za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovému zisteniu, a to, že Zmluva o dielo je neplatná. Zo všetkých skutočností a dôkazov vyvodili, že medzi žalobcami a žalovaným došlo k riadnemu uzatvoreniu Zmluvy o dielo a boli v nej riadne dohodnuté všetky podmienky vykonávania predmetného diela, ako aj sankcie za jej porušenie. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie navrhli zmeniť, žalovaného zaviazat' na úhradu sumy 3.280,00 eur a priznať im nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

17. Žalovaný vo svojej odvolacej replike realizovanej prostredníctvom svojej právnej zástupkyne namietal, že odvolanie mu bolo doručené vo formáte „Navrh.pdf“, bez uvedenia dátumu jeho vyhotovenia a bez podpisu osoby, ktorá (podľa obsahu tohto podania) odvolanie podáva. Pretože z obsahu elektronického súdneho spisu nezistil, či odvolanie obsahuje všeobecnú náležitosť podania v zmysle § 127 ods. 1 písm. e) CSP (podpis podávajúceho), a či bolo toto podanie urobené v súlade s ustanovením § 125 ods. 2 CSP (Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada.), žiadal overiť, či je odvolanie podpísané, či je podpísané osobou, ktorá je oprávnená konať v mene žalobcov, resp. v mene ich splnomocneného zástupcu, a či spĺňa požiadavky podľa § 125 ods. 2 CSP. Súčasne konštatoval, že dohoda o ukončení poskytovania právnych služieb spoločnosťou KRION Partners s.r.o. zo dňa 26.11.2020, síce obsahuje elektronický podpis osoby oprávnenej konať v mene zástupcu žalobcov, nie je však elektronickým dokumentom transformovaným z listinného dokumentu, keďže postráda osvedčovaciu doložku o takejto konverzii. Ak žalobcovia odôvodňujú odvolanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, bol toho názoru, že existenciu tohto odvolacieho dôvodu iba tvrdili, ale nepreukázali. Žalobcovia odôvodňujú odvolanie aj tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení (v našom prípade žalobcami nespochybnených) vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. V Odvolaní nenašiel argument, že by súd prvej inštancie použil na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, v dôsledku čoho bol toho názoru, že žalobcovia nepovažujú za nesprávne ani použitie právnych noriem a rovnako ako súd prvej inštancie súhlasia s ich aplikovaním na posudzovaný spor. Podstatu odvolania videl v tom, že žalobcovia sú toho názoru, že súd prvej inštancie ním označené právne normy nesprávne aplikoval na ním zistený skutkový stav, keďže dospel k záveru o neexistencii ich platného právneho nároku na zaplatenie (návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatnených) zmluvných pokút na základe ustanovení Zmluvy o dielo zo dňa 20.05.2017, uzavretej medzi nami - stranami sporu (ďalej len „ZoD“). Konštatoval, že odvolanie spočíva v podstatnej časti iba v opakovaní, resp. opísaní, skorších písomných podaní žalobcov v konaní na súde prvej inštancie, ku ktorým už zaujal stanovisko, na ktorom zotrval. Za nesprávnu považoval námietku žalobcov, že nález ÚS SR

sp. zn. IV. ÚS 142/2018 zo dňa 12.07.2018, je na posúdenie (ne)platnosti ZoD, neaplikovateľný z dôvodu, že predmetom nálezu bolo posúdenie výkladu zmluvy o dielo uzavretej podľa Obchodného zákonníka. Bol toho názoru, že súdom prvej inštancie citovaná časť nálezu obsahuje všeobecný právny názor, ktorý je jednoznačne použiteľný bez ohľadu na status zmluvných strán. Súd prvej inštancie vyhodnotil ZoD ako absolútne neplatnú z dôvodu absencie základnej (podstatnej) náležitosti takéhoto zmluvného typu, a to dostatočne určité a zrozumiteľné vymedzenie predmetu diela, pretože na vznik platnej písomnej zmluvy o dielo nepostačuje iba podpísanie „tela“ zmluvy obomi zmluvnými stranami, ak táto odkazuje v časti predmetu diela v čl. II na neoddeliteľné súčasti zmluvy („všetky Prílohy“ a „priloženú dokumentáciu“), ktoré však žalobcovia nepodpísali a dopĺňa, že aj keby boli tieto súčasti podpísané aj žalobcami, nebol by odstránený nedostatok určitosti a zrozumiteľnosti predmetu Zmluvy o dielo. Za stavu, keď samotná ZoD neobsahuje jednoznačné, určité a zrozumiteľné vymedzenie predmetu zmluvy - diela, ktoré malo byť na jej základe zhotovené a odkazuje na všetky jej prílohy, ktoré mali tvoriť jej neoddeliteľnú súčasť a byť pre obe zmluvné strany záväzné a žalobcovia toto skutkové zistenie v odvolaní nespороvali, sa s takýmto záverom v plnom rozsahu stotožnil, pretože v skutočnosti bola medzi nami síce uzavretá písomná ZoD (ako dvojstranný právny úkon, uzavretý na základe dohody v písomnej forme), avšak nedefinujúca predmet tejto zmluvy, tzn. postrádajúca základnú náležitosť tohto zmluvného typu a ostatné dokumenty opatrené pečiatkou žalovaného a podpísané iba žalovaným, sú iba jednostranným písomným právnym úkonom žalovaného, keďže ho žalobcovia svojím podpisom nepotvrdili a nevyjadrili svojím podpisom vôľu urobiť ho pre nich záväzným ako súčasť písomnej ZoD. Uviedol, že v odvolaní žalobcovia nepredkladajú žiadne argumenty spochybňujúce dôvodnosť alebo správnosť aplikácie právnych noriem označených v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a nesprávnosť ich použitia súdom prvej inštancie nemožno konštatovať iba na základe úvah žalobcov v zmysle: „nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný predkladal žalobcom na podpis návrh zmluvy o dielo, keď následne ..... tvrdil, že medzi žalobcami a žalovaným vznikol zmluvný vzťah na základe ústnej zmluvy o dielo ..... návrh zmluvy o dielo s jej obsahom predložil žalovaný žalobcom, ktorí tento návrh akceptovali svojimi podpismi na zmluve ..... z akého dôvodu žalovaný uzatváral so žalobcami zmluvu o dielo, keď túto od počiatku nemal v úmysle považovať za riadne uzavretú zo správania žalovaného - zaplatenia náhrady škody na základe platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.12.2019, sp. zn. 11Up/1674/20109 a odstraňovania väd diela - je zrejmé, že nespochybňuje porušenie svojej povinnosti zo Zmluvy o dielo a teda ani platnosť samotnej Zmluvy o dielo ....“, pretože iba podpísanie písomnej ZoD neobsahujúcej dohodu oboch zmluvných strán o predmete diela nepreukazuje, že táto je uzavretá platne; iba vykonanie stavebných a stolárskych prác pre žalobcov nepreukazuje, že tieto boli vykonávané na základe podpísanej písomnej ZoD, neobsahujúcej predmet diela; iba zaplatenie náhrady škody na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia neznamena, že sa stotožnil s názorom žalobcov o ich nároku na náhradu škody titulom platnej ZoD; a iba odstraňovanie reklamovaných väd diela neznamena, že odstraňoval vady diela vykonaného na základe písomnej ZoD. Pripomenul, že súd prvej inštancie vyhodnotil písomnú dohodu o zmluvnej pokute (čl. VII ZoD) ako neplatnú z dôvodu, že v nej nebola platne (riadne, jednoznačne a zrozumiteľne) dojednaná zmluvná povinnosť, ktorá mala byť zmluvnými pokutami zabezpečená, tzn. vyhodnotil ZoD ako neplatnú aj v časti čl. VII. V odvolaní žalobcovia poukazujú na to, že právny základ nimi uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplýva z jeho omeškania s odovzdaním im diela dohodnutého v ZoD. Keďže ZoD bola súdom prvej inštancie správne posúdená ako neplatná z dôvodu absencie dostatočne určitého a zrozumiteľného vymedzenia predmetu diela, tvrdil, že sa nemohol dostať do omeškania s dodaním diela, ktorého obsah a rozsah nebol v ZoD platne písomne dohodnutý, ani s plnením záväzku na základe tejto neplatnej zmluvy. Napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

18. Ďalšie vyjadrenia v rámci odvolacieho konania strany sporu nepodali.

19. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcov podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a § 381 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že ich odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie zistil pre účely rozhodnutia vo veci skutkový stav dostatočne z hľadiska skutočností potrebných pre právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania v danej veci správne zhodnotil a na vec aplikoval zodpovedajúce právne normy, ktoré aj správne vyložil. Vec teda aj správne právne posúdil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za vyčerpávajúce a stotožňuje sa s ním (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní žalobcami uvádzané argumenty

nie sú spôsobilé privediť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti ich žalobou uplatneného nároku proti žalovanému, keď v odvolaní uvádzané argumenty nepredstavujú ani také, s ktorými by sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysporiadal alebo by im nevenoval náležitú pozornosť. Nie je preto potrebné ani jeho dôvody dopĺňať, nakoľko by išlo len o opakovanie právnych záverov súdu prvej inštancie. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, vo väzbe k odvolacím dôvodom, zvýraznia právne významné, prípadne skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 z 08.10.2009, v zmysle ktorého „.... odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II.ÚS 78/05, III.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov vydaných v priebehu príslušného súdneho konania“. I v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005 „pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu“. Možno konštatovať, že v danej veci súd prvej inštancie dal zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu v snahe garantovať im právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že neboli naplnené očakávania žalobcov a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ich právnymi názormi, neznamená porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Ochranu poskytol stranám v zákonom požadovanej kvalite.

20. Odvolací súd sa plne stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že medzi stranami sporu nedošlo dňa 20.05.2017 k platnému uzavretiu písomnej zmluvy o dielo, nakoľko takáto zmluva je uzavretá okamihom, len čo sa zhotoviteľ a objednávateľ dohodli o podstatných náležitostiach takejto zmluvy, medzi ktoré v rámci ich taxatívneho vymedzenia patrí dohoda o jej predmete, t. j. o rozsahu diela. Súd prvej inštancie logicky a teda zákonu zodpovedajúcim spôsobom vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že v čase podpisu zmluvy o dielo nedošlo medzi stranami sporu ku konsenzu ohľadom predmetu diela, keď tento bol medzi stranami sporu sporný a k dohode o ňom došlo až postupne počas elektronickej komunikácie a počas reálneho vykonávania určitého diela žalovaným, ktoré dielo však nebolo predmetom zmluvy o dielo zo dňa 20.05.2017, keďže táto vzhľadom na absenciu dohody o predmete zmluvy nebola uzavretá platne. Na tomto skutkovom závere nič nemení ani dokazovaním zistená a nesporná skutočnosť, na ktorej postavili žalobcovia aj svoju odvolaciu argumentáciu, že žalovaný pre nich vykonal dielo, taktiež ani skutočnosť, že uhradil právoplatným súdnym rozhodnutím priznaný nárok na peňažné plnenie v zmysle súdom vydaného platobného rozkazu, keďže vydanie platobného rozkazu neprezumuje úspešnosť žalobcov v preskúmanom konaní a nenahrádza ich povinnosť unesenia dôkazného bremena pre účely úspechu v ňom. Odvolací súd v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na absenciu konsenzu o predmete zmluvy o dielo zo dňa 20.05.2017 nedošlo v tento deň k jej platnému uzavretiu, preto nedošlo medzi stranami sporu ani k platnému uzavretiu dohody o zmluvnej pokute ako sankcie pre omeškanie zhotoviteľa s vyhotovením diela, keď je potrebné prijať právny záver, že vzhľadom na absenciu dohody o predmete diela (jeho rozsahu) nedošlo medzi stranami sporu ani k dohode o čase vyhotovenia diela, v dôsledku čoho nemožno dospieť k právnemu záveru o začiatku omeškania zhotoviteľa so zhotovením diela. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že ak nebola platne dojednaná zmluvná povinnosť zhotoviteľa, ktorá mala byť zabezpečená zmluvnou pokutou, nemožno dospieť k záveru o platnom dojednaní strán sporu o zmluvnej pokute a o omeškaní zhotoviteľa so zhotovením diela ako základu pre prípadný nárok žalobcov na zmluvnú pokutu - sankciu práve za toto omeškanie, a to aj zohľadniac postavenie žalobcov ako spotrebiteľov v danom právnom vzťahu, nakoľko nemožno uzavrieť, že by v danom právnom vzťahu bolo ich postavenie nerovnovážne, keďže im bola daná reálna možnosť do právneho vzťahu zasahovať. Vzhľadom na uvedené je potom plne neopodstatnená ich odvolacia argumentácia o nemožnosti aplikácie nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 142/2018 zo dňa 12.07.2018 použiteľného rovnako pre obchodnoprávne ako aj spotrebiteľské vzťahy. Rovnako neopodstatnené sú odvolacie námietky žalobcov o vykonaní diela žalovaným a o zaplatení plnenia v zmysle právoplatného platobného rozkazu, ktoré nesporné skutočnosti rozhodne nezakladajú žalobou uplatnený nárok žalobcov na zaplatenie zmluvnej pokuty ako sankcie za omeškanie zhotoviteľa so zmluvným plnením.

21. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovaného o možnosti absencie podpisu odvolateľa ako všeobecnej náležitosti podania v zmysle ust. § 127 ods. 1 písm. e) CSP a o prípadnom nedodržaní postupu podľa § 125 ods. 2 CSP, odvolací súd uvádza, že výsledok overenia podpisu podávateľa nachádzajúci sa v spisovom materiáli je platný (č. l. 219 spisu). Ďalšia žalovaným namietaná skutočnosť, že dohoda o ukončení poskytovania právnych služieb predchádzajúcim právnym zástupcom žalobcov nie je elektronickým dokumentom transformovaným z listinného dokumentu, je irelevantná už aj vzhľadom na možnosť zastúpenia strany sporu viacerými advokátmi, zároveň z dôvodu, že relevantná je pre účely zastupovania v súdnom konaní nová plná moc udelená spoločnosti WISE3, s. r. o., ku ktorej sa vzťahuje osvedčovací doložka založená do súdneho spisu a ukončenie zastúpenia pôvodným zástupcom dali žalobcovia len na vedomie súdu, čím došlo k naplneniu ust. § 92 ods. 3 CSP a ukončenie zastúpenia pôvodným zástupcom žalobcov je tak vo vzťahu k súdu účinné.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil odvolací súd odvolacie námietky žalobcov za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).